

at man ikke skulde have Lov til i sin Gaard og Have at stille sig af med et Dyr, som aabenbart gjør Skade. Jeg vil være tilbøjelig til at finde en tilstrækkelig Modvægt imod den Fare, som derved kunde opstaa, i den Omstændighed, at disse Dyr ikke kunne være Gjenstand for Kjøb og Salg, men derimod ganske vist kunne blive spiste af Bedkommende selv, ligesom man vel nok tør antage, at de Allerfleste ville have Die og Smag for den Glæde og Fornøielse, det kan medføre for dem at have deres Haver befolkede af de smaa, vingede Sængere. Man tør vel saaledes antage, at egen Interesse vil være tilstrækkelig til at forhindre, at nogen Misbrug af nogen stor Betydning i den Henseende kan finde Sted. Naar der, som sagt, ikke kan sælges eller kjøbes i den forbudne Tid, anser jeg Forbudet, forsaavidt angaar Dyrehaver, for at være temmelig ligegyldigt. — Jeg veed ikke rettere, end at jeg nu har omtalt de allerfleste af de Bestemmelser, som her foreligger. Der kan jo ikke være nogen Opfordring for mig til at dvæle ved de Ændringsforslag, som ene og alene ere Redaktionsændringer, og saavidt jeg ser, er Resten af de Bestemmelser, der foreligger, indbefattede i de Ættringer, jeg her har tilladt mig at fremkomme med. Jeg skal altsaa, idet jeg forøvrigt forbeholder mig, naar Sagen foreligger til næste Behandling, at stille de Ændringsforslag, jeg finder fornødne til en nærmere Begrænsning af disse Regler, anbefale det ærede Æhng at følge Udvalget. Jeg anser det for at være et godt og fortjenstligt Arbejde, som her er gjort, idet man ikke blot som sagt har været omhyggelig i at finde alle Bestemmelserne, men ogsaa, som det forekommer mig, har fundet en Ordning for dem, som kun kan kaldes god.

Bregendahl: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg søge at fatte mig saa kort som muligt. Jeg skal først med Hensyn til den Bet. Udvalget er slaet ind paa her i Loven, at udtale, hvilke Fugle og andre Dyr det er tilladt at dræbe, istedetfor at Landsthingets Forslag gik ud paa, hvilke det var forbudt at dræbe, bemærke, at jeg tror, at det

vilde have været heldigere at lade det blive ved den Form, Landsthinget har valgt. Det er dog naturligt, naar jeg vil forviise mig om, hvorvidt en Handling strider mod Loven eller er forbudt ved denne, at det da kan ses, ligesom i Loven, og at man ikke skal søge det gjennem Slutninger. Naar det nu staar her i Udvalgets Forslag, navnlig i § 2, at det er tilladt at dræbe de her nævnte Fugle, maa jeg, naar der er Spørgsmaal om at slyde andre Fugle, jo have den samme Kundskab, som der kræves efter Landsthingets Forslag, for at vide, om de Fugle, som ikke udtrykkelig ere nævnte her i Loven, kunne henføres under disse Benævnelser her, eller om de henhøre under de Benævnelser, som ere anførte i Landsthingets Forslag. Jeg tror derfor ikke, at der er vundet Noget ved denne Forandring. Jeg skal indrømme, at det ved første Blik kan siges, at det ser noget underligt ud, at man i Loven nævner Navne paa Fugle, som man ikke kender; men jeg tror, at man ved nærmere Overveielse vil finde, at man faar en bedre og hurtigere Vejledning ved den Fremstilling, der findes i Landsthingets Forslag. Med Hensyn dernæst til, at Udvalget har bestræbt sig for at samle alle de hidtil gjældende Bestemmelser om Sagten i det foreliggende Lovforslag, skal jeg udtale, at det er en Bestræbelse, som ganske vist i Almindelighed fortjener Billigelse, og ved tidligere Veiligheder have flige Bestræbelser fundet Understøttelse her i Æhng; men jeg maa dog bemærke, at, for at Æhng skal understøtte saadanne Bestræbelser, eller for at man skal kunne gaa ind paa dem, maa de ogsaa være fuldstændige, og det tror jeg ikke, at det Forslag, her foreligger, vil være. Det lod nok til, som om den høitærede Indenrigsminister mente, at det var udtømmende og fuldstændigt; men det forekommer mig, at det falder meg et let i Minne, at det er det ikke. Jeg maa bede de Herrer at ville tage den sidste Paragraf, som Udvalget har foreslaet, § 20, for Den. Det synes jo nok, naar man har læst foran i Betænkningen, at alle tidligere Bestemmelser, som skulle vedblive at gjælde, ere optagne i de foregaaende Paragrafer, at vi her have en fuldstændig ny Sagtlov; men